

den midtjydske Længdebane, med Hænder og Fødder ville modsætte sig blot en saadan Tilbagerykning af denne Bane som den, der her er Tale om. Derom vil det ærede Medlem for 8nde Kreds (Dalsgaard) ikke være i Tvivl. Hvis han kender noget til Stemningen i Folketinget, kan han umulig hævde, at man der skulde se med Ligegyldighed paa dette. Den Omstændighed, at denne Bane ikke kommer til at staa daarligere, end den efter Regeringens oprindelige Forslag staaer, tror jeg ikke, vil gøre Indtryk paa nogen af dens Venner i det andet Ting. De ville blot hæfte sig ved, at den faar en ringere Stilling, end den havde, da den forlod Tinget, og da den blev vedtagen her ved anden Behandling.

Dalsgaard: Jeg tvivler ikke om, at de Folketingsmænd, som ere stærkt interesserede i Funder—Bramminge-Banen, foretrække, at den beholder den Plads, den nu har. Men jeg har kun hævdet, at det er ganske utænkeligt, at Lovforslaget skulde møde Vanskeligheder i Folketinget, hvis vi her vedtage vort subsidiære Forslag, at altsaa det andet Ting ikke skulde kunne gaa ind paa Jernbanelovforslaget af den Grund.

Villars Lunn: En kort Bemærkning til det ærede 2det Medlem for 10ende Kreds (Frijs). Det, jeg har sagt, er, at op til i Gaar, muligvis endogsaa til i Dag, har det ærede Medlem været enig med mig i at fremme Forsvarets Interesse paa Jernbanelovene. I Dag derimod tilraader det ærede Medlem mig i Tale at opgive dette: at fremme Forsvarets Interesse paa Jernbaneloven, med Henvisning til, at det kan ske Fyldest, naar Forsvarslovene komme til Behandling. Det er der, jeg finder Uoverensstemmelsen mellem det ærede Medlems tidligere Standpunkt og hans Tale her i Dag.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger udover det, jeg allerede har udtalt. Angaaende Funder—Bramminge-Banen vide jo vistnok det høje Tings Medlemmer alle meget godt, at den har staaet paa Dagsordenen i Jylland i over 20 Aar, at Genneførelsen af den midtjydske Længdebane har været Nr. 1 for Jyderne i en lang Række Aar, baade i Kommissionen og under Forhandlingerne paa Rigsdagen. Det er derfor en Selvfølge, at Jyderne vilde føle sig skuffede, hvis den, hvad jeg ikke tror, maatte rykke længere ned i

Rækken. Den har for Jyderne staaet forud for Vejle—Give—Herning Banen. Naa, denne er nu paa Lovforslaget kommen foran. Det finde vi os i, men at Funder—Bramminge Banen skulde rykke længere ned, tror jeg ikke, vilde være rigtig heldigt overfor Folketinget. For øvrigt er det mærkeligt at lægge Mærke til den Samstemning, der er mellem det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) og det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) med Hensyn til deres Interesse for Forsvarssagen. De ere saa ivrige for Forsvarssagen, at de absolut skulle have en Flytning af Hensyn til Forsvarssagen, lige umiddelbart før Forsvarskommissionens Betænkning kommer til at foreligge, og lige umiddelbart før vi skulle til at beskæftige os med Forsvarssagens Ordning i det hele taget og muligvis ogsaa med, hvilke Jernbaner der særlig kan benyttes i Forsvarets Interesse. Den „Uhyrlighed“, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds var inde paa ogsaa for mit Vedkommende, skal jeg lade ligge. De Bemærkninger, jeg har gjort til det ærede Medlem med Hensyn til „Uhyrligheden“ for hans Vedkommende, vare et Citat efter Rigsdagstidenden af hans Udtalelser ved denne Sags første Behandling i denne Sal, og det skal jeg ikke komme ind paa at gentage. Men jeg vil gøre en Bemærkning overfor det ærede 1ste Medlem for 8nde Kreds og det ærede 5te Medlem for 2den Kreds. Det syntes nemlig at være dem ret ligegyldigt, hvilken Retning Skern—Skive Banen fik, naar man blot bestemte dens Endepunkter. Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds udtalte, at det var Lovgivningsmagten ligegyldigt, og det ærede 1ste Medlem for 8nde Kreds sagde, at det kunde vi overlade til Administrationens Afgørelse. Det ærede Medlem maa altsaa have en ganske særlig Tillid til den nuværende Regering, som jeg haaber, vil komme til at leve længe og komme til at udføre denne Bane. Han har altsaa saa stor Tillid til denne Regering, at han godt kan overlade hele denne Ordning til Regeringen. Jeg har ogsaa stor Tillid til Regeringen. Men jeg vil ikke være med til at lade hverken denne Regering eller nogen som helst anden Regering have Afgørelsen af, hvilken Retning en Bane skal have, naar blot dens Endepunkter ere bestemte. Jeg vil nok have, at Lovgivningsmagten skal have et Ord med at sige der. Det er min Betragtning. Jeg siger ikke, at det er mig ligegyldigt.